

ΜΟΥΣΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Το Φεστιβάλ των Τριών Χωρωδιών είναι από τα παλαιότερα επαρχιακά μουσικά φεστιβάλ της Βρετανίας. Από τα 1724 γίνεται λόγος γι' αυτό, και είναι ένας θεσμός όχι μόνο πολύ παλιός αλλά και πολύ ιδιάιτυπος. Τρεις πόλεις της δυτικής Άγγλιας, το Γκλῶστερ, το Γουόστερ και το Χέρφορντ με τους ώραιους καθεδρικούς ναούς, διατηρούν ή καθεμιά του κι' από μία επαγγελματική χορωδία, που αποτελείται από παιδιά και άνδρες, και ένα μουσικό που παίζει όργανο, για τις κανονικές λειτουργίες της εκκλησίας. Κάθε πόλη έχει επίσης την έρασιτεχνική χορωδία της. Οι μουσικές αυτές εταιρείες είναι ανεξάρτητες, αλλά μία φορά το χρόνο συγκεντρώνονται όλες μαζί, και δίνουν ένα φεστιβάλ έργων για χορωδία, που κρατά μία έβδομάδα. Τα μέλη και των τριών χορωδιών είναι περίπου 600 και τραγουδούν κάθε χρόνο έναλλάξ στις μητροπόλεις των τριών πόλεων που, έχουν θαυμάσια ακουστική.

Φέτος το φεστιβάλ αυτό δόθηκε στο Γκλῶστερ όπου ακούστηκαν για πρώτη φορά και τρία νέα χορωδιακά έργα. Το πρώτο ήταν ή *Fantasia (quasi variazioni)*, ή τελευταία σύνθεση του Βόν Ούλλιαμς. Είναι γραμμένο για σόλο πιάνο με συνοδεία χορωδίας και όρχηστρας, και βασικό του θέμα είναι ένας φαλμός γνωστός ως «Ο παλιός 104ος», μία θαυμάσια μελωδία του 1559. Η Φαντασία είναι άπλη και καθαρά Άγγλική, δν και διακρίνει κανείς σ' αυτή την επίδραση του Ιωάννη Σεβαστιανού Μπάχ, που υπάρχει πάντα στις συνθέσεις του βετεράνου αυτού Άγγλου μουσικού. Η τεχνική του έργου είναι θαυμάσια και ή ισορροπία των τριών μελών επιτυχημένη γιατί το πιάνο δεν κυριαρχεί αλλά διακοσμεί τα μεγάλα χορωδιακά θέματα.

Δεύτερο καινούριο έργο ήταν το *Hymnus Paradisi*, του Χέρμπερτ Χούελλς. Η έφημερίδα «Νταϊλντ Τελεγράφο» του Λονδίνου περιέγραψε το έργο αυτό ως «άνεπισημο Ρέκβιεμ, που αποτελείται από έξη μικρά θέματα, στα όποια έναλλάσσονται και συνδυάζονται ή προσευχή και ή σκέψη». Ο Χέρμπερτ Χούελλς, δέν είναι πολύ παραγωγικός συνθέτης, πάντα όμως διακρίνεται για το λεπτό και μουσικότητα πνεύμα του. Το καινούριο του έργο έχει σημασία για δυο λόγους: πρώτα γιατί είναι κάτι σπάνιο κι ύστερα γιατί είναι μία σύνθεση με βαθύ αίσθημα, και εξαιρετική μεγαλοπρέπεια.

Το τρίτο καινούριο έργο του φεστιβάλ ήταν του Τζέραλντ Φίντς, έμπνευσμένο από την όδη του Οόρντογουορβ *Infirmations of immortality from recollections*

of childhood. Ήταν μία πραγματική επιτυχημένη σύνθεση.

Το Φεστιβάλ των Τριών Χωρωδιών περιελάμβανε μεταξύ άλλων τη *Δημιουργία* του Χάουβν, τόν *Μεσσία* του Χαϊντελ το *Δεύτερο κονσέρτο για πιάνο σε σι ύφ.* του Μπράμς, το *Όνειρο του Γκερντίουσις* του Έλγκαρ και τόν *Ύμνο στον Ήησού* του Γκούσταβ Χόλστ.

Λίγον καιρό μετά το Φεστιβάλ του Γκλῶστερ έγινε στη μικρή πόλη Μάλβερν ένα φεστιβάλ με έργα του Έλγκαρ, που έχει γεννηθεί εκεί κοντά και έζησε πολλά χρόνια της ζωής του στην περιοχή εκείνη.

Τα Φεστιβάλ έφέτος είχαν μεγάλη κίνηση. Το Φεστιβάλ του Έδιμβούργου συγκέντρωσε περισσότερο κόσμο από κάθε άλλη χρονιά: κάτι πολύ ευόισιο για τη δύσκολη εποχή που περνούμε.

Τάρα έχουν άρχισει να αναγγέλλονται ενδιαφέροντα νέα για το μεγαλύτερο σε απαιτήσεις και περιεχόμενο Φεστιβάλ της Βρετανίας, του 1951. Η Όπερα του Κόβεντ Γκάρντεν θα παρουσιάσει για πρώτη φορά τή νέα όπερα του Βόν Ούλλιαμς *The Pilgrim's progress*, που το λιμπρέττο της είναι έμπνευσμένο από την περιφημη όμώνυμη άλληγορία του Τζών Μπίουσαν. Το καινούριο Μέγαρο Συναυλιών στη νότια όχηθ του Τάμσεθ έχει σχεδόν τελειώσει και σε λίγο θα γίνουν οι τελικές δοκιμές της άκουστικής του.

Το πιο σημαντικό γεγονός του Λονδίνου τελευταία ήταν ή έπίσκεψη όλοκληρου του θιάσου της Σκάλας του Μιλάνου με κυρίους μαέστρους το Βίκτορ ντέ Σαμπάτα και τόν Φρ. Καπουάνα. Οι καλλιτέχνες της Σκάλας έπαιξαν τόν *Φάλσταφ* και τόν *Όθέλλο* του Βέρντι και το *Έλιζήσιο* του Έρωτα του Ντονιτζίτι. Έπίσης έδωσαν δυο φορές το Ρέκβιεμ του Βέρντι και διάφορα ότομικά ρεσιτάλ.

Η Βασιλική Φιλαρμονική Όρχήστρα με διεθυντή τόν Σέρ Τόμας Μπήτσας πήγε στις Ήμεμένες Πολιτείες για μία σειρά συναυλιών.